

וְלָכֵן אֶזְהָרָה לְאָדָם שֶׁמִּתְעַטֵּר בְּעֵטוֹר קְדוֹשׁ שְׁלֹמֶעֱלָה, שְׁלֵא יֵצֵא מִפִּיּו דְבוֹר שֶׁל חַל, מִשּׁוּם שְׂאָם יֵצֵא מִמֶּנּוּ, הוּא מְחַלֵּל אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, בְּיָדוֹ - בְּמַעֲשֵׂה, וּבְרַגְלָיו - לְלַכֵּת מִחוּץ לְאֲלָפִים אֲמָה. כָּל אֱלוֹהִים חַלּוּל שַׁבָּת.

אֲרִי יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ - זֶהוּ מְקוֹם נִכְבָּד שֶׁל קִדְשָׁה, שֶׁהָרִי מִחוּצָה לוֹ הֵם אֱלֹהִים אֲחֵרִים. בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' - זֶהוּ כְּבוֹד שְׁלֹמֶעֱלָה. מִמְּקוֹמוֹ - זֶה כְּבוֹד שְׁלֹמֶטָה. זֶהוּ סוּד עֲטֻרַת הַשַּׁבָּת, וְלָכֵן אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ. אֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ שֶׁל מִי שְׂזוּכָה לְכַבֵּד אֶת הַשַּׁבָּת. אֲשֶׁרִי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם וְגו' (רבי חייא פתח, (תהלים לד) חוֹנֵה מְלֶאֱךָ ה' סְבִיב לִירְאָיו וַיִּחְלָצֵם. אֲשֶׁרִי הַצַּדִּיקִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בְּכַבּוֹדָם יוֹתֵר עַל שְׁלוֹ. בֹּא רְאֵה כִּמָּה הֵם בְּגִי הָעוֹלָם שֶׁמְחַרְפִּים וּמְגַדְּפִים לְמַעֲלָה, כְּמוֹ שֶׁסְּנַחְרִיב חָרַף וְגַדְּף וְאָמַר (מלכים ב-ב) מִי כָכֵל אֱלֹהֵי הָאָרְצוֹת וְגו'.

וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַל וְלֹא תִבַע מִמֶּנּוּ. בִּינוֹן שֶׁהוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ עַל חֲזַקְיָה, מַה כְּתוּב? (שם ט) וַיֵּצֵא מִלְּאֲךָ ה' וַיִּפֶּן בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר וְגו'. וְרַבְעָם בֶּן נֹכַח הָיָה עוֹבֵד לְעַבְדוּתָהּ זָרָה וּמִקְטָר לָהּ וְזוֹבַח לָהּ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא תִבַע מִמֶּנּוּ. וְכִשְׁבָּא עֲדוֹ הַנְּבִיא וְהַתְּנַבָּא עָלָיו, וְהוֹשִׁיט יָרְבֵּעָם אֶת יָדוֹ כְּנִגְדּוֹ - מַה כְּתוּב? (שם א-ג) וַתִּיבֹשׁ יָדוֹ וְגו', וְלֹא יָכֹל לְהִשְׁיבָה אֵלָיו. וְעַל שֶׁעֲבַד לְעַבְדוּתָהּ זָרָה לֹא תִבַע אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

פְּרַעַתָּה חָרַף וְגַדְּף, וְאָמַר (שמות ה) מִי ה' וְגו', וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא תִבַע

וּבְגִין כֶּף, אֶזְהָרוּתָא לְבַר נֶשׁ, דְקָא מִתְעַטְרָא בְּעֵטוֹרָא קְדִישָׁא דְלְעִילָא, דְלֹא יִפּוֹק מִנִּיהַ בְּפּוֹמִיָה מְלוּלָא דְחוּל, בְּגִין דְאִי יִפּוֹק מִנִּיהַ, קָא (דף ט"ו ע"א) מְחַלֵּל יוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בִּידוּי בְּעוֹבְדֵתָא. בְּרַגְלוּי, לְמַהֲרֵ לְבַר מִתְרִין אֲלָפִין אֲמִין. כָּל אֲלִין חַלּוּלָא דְשַׁבָּתָא אִינוּן.

אֲרִי יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ, דָּא אִיהוּ אֲתֵר וַיִּקְרָא דְקְדוּשָׁה, דְהָא לְבַר מִנִּיהַ, אֱלֹהִים אֲחֵרִים נִינְהוּ. בְּרוּךְ כְּבוֹד יי', דָּא כְּבוֹד דְלְעִילָא. מִמְּקוֹמוֹ, דָּא כְּבוֹד דְלִתְתָּא. דָּא אִיהוּ רְזָא דְעֵטְרָא דְשַׁבָּת, בְּגִין כֶּף אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ. זַכָּאָה חוֹלְקִיָה מֵאֵן דְזָכִי לִיקְרָא דְשַׁבָּתָא זַכָּאָה אִיהוּ בְּעֲלָמָא דִין וּבְעֲלָמָא דְאֲתִי.

וַיֹּאמֶר יי' אֵל מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם וְגו' (שמות

י) רְבִי חֵיִיא פִתַח, (תהלים לד) חוֹנֵה מְלֶאֱךָ יי' סְבִיב לִירְאָיו וַיִּחְלָצֵם. זַכָּאִין אִינוּן צַדִּיקֵיָא, דְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא אֲתֵרֵי בִיקְרִיהוֹן, יִתִיר עַל דִּילִיָה. תָּא חֲזִי, כִּמָּה אִינוּן בְּגִי עֲלָמָא, דְמְחַרְפִּי וּמְגַדְּפִי לְעִילָא, כְּמוֹ שֶׁסְּנַחְרִיב חָרַף וְגַדְּף, וְאָמַר (מלכים ב יח) מִי כָכֵל אֱלֹהֵי הָאָרְצוֹת וְגו'. וְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא מְחַל, וְלֹא תִבַע מִנִּיהַ. בִּינוֹן דְאֹשִׁיט יָדֵיהָ עַל חֲזַקְיָה, מַה כְּתוּב (מלכים ב ט) וַיֵּצֵא מִלְּאֲךָ יי' וַיִּפֶּן בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר וְגו'.

וְרַבְעָם בֶּן נֹכַח הָוָה פִּלַח לְעַבְדוּתָהּ זָרָה, וּמִקְטָר לָהּ, וּמְזַבַּח לָהּ, וְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא לֹא תִבַע מִנִּיהַ. וְכַד אֲתָא עֲדוֹ נְבִיאָה, וְאֲתַנְבִּי עָלֶיהָ, וְאֹשִׁיט יָרְבֵּעָם יָדָא לְקַבְלִיָה, מַה כְּתוּב (מלכים א יג) וַתִּיבֹשׁ יָדוֹ וְגו',

וְלֹא יָכֹל לְהִשְׁיבָה אֵלָיו. (ועל דפּלַח לְעַבְדוּתָהּ זָרָה לֹא תִבַע לִיהַ קְדִישָׁא בְרוּךְ הוּא).

פְּרַעַתָּה חָרַף וְגַדְּף, וְאָמַר (שמות ה) מִי יי' וְגו'. וְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא לֹא תִבַע

בשלה - ס"ד ע"א

מִמֶּנּוּ, עַד שְׁסֹרֵב לְיִשְׂרָאֵל, שְׁכַתוֹב (שם ט) עוֹדֵף מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי, (שם) הִנֵּה יָד ה' הוֹיָה בְּמִקְנֵף וְגו'. וְכֵן בְּכָל מְקוֹם הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא תוֹבֵעַ אֶת עֲלֻבוֹן הַצְדִּיקִים יוֹתֵר עַל שְׁלוֹ.

בְּאֵן מִשָּׁה אָמַר (שם י) עוֹד מְעַט וְסִקְלוֹנִי. אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא, מִשָּׁה, אֵינוֹ זְמַן לְתַבֵּעַ אֶת עֲלֻבוֹנֵךְ, אֲלֵא עֵבֵר לִפְנֵי הָעַם, וְנִרְאָה מִי יוֹשִׁיט יָדוֹ כְּנִגְדֶּךָ. וְכִי בְּרִשׁוֹתָם אֶתְּה עוֹמֵד, אוֹ בְּרִשׁוֹתַי?

וּמִטְּךָ אֲשֶׁר הִפִּיתָ בּוֹ אֶת הַיָּאֵר קַח בְּיָדְךָ וְהִלְכָתָּ.

הַשְׁלֵמָה מֵהַשְּׁמֹטוֹת (סימן ו)

שְׁנִינּוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, חֲקוּק הִיָּה הַמְטָה מִשְׁנֵי צְדִיקִים מֵהַשֵּׁם הַקְדוּשׁ, צַד אֶחָד שֶׁל רַחֲמִים וְדִין בְּאוֹתִיּוֹת חֲקוּקוֹת, וְצַד אֶחָד דִּין בְּדִין - נֶחֱשׁ עָלֵי צוּר. בֵּא רְאָה, כְּתוּב (שְׁמוֹת יד) וְאַתָּה הָרַם אֶת מִטְּךָ וְנִטָּה אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם. מֵהוּ וְנִטָּה? כְּלוֹמֵר, הִטָּה בְּצַד אֶחָד שֶׁחֲקוּק בְּרַחֲמִים וְדִין, וְכְתוּב וַיִּט מִשָּׁה אֶת יָדוֹ, וְלֹא כְּתוּב וַיִּשְׁלַח מִשָּׁה אֶת יָדוֹ. כְּלוֹמֵר, הִטָּה מִצַּד אֶחָד. וְאִם תֹּאמַר שֶׁחֲקוּק הִיָּה מִזְמַן קִדְמוֹן נֶחֱשׁ עָלֵי צוּר, אֲלֵא בְּסִנְהַ גְּחֻקָּךְ, שְׁכַתוֹב (שְׁמוֹת ד) וַיִּשְׁלַכְהוּ אֲרָצָה וַיְהִי לְנַחֲשׁ. בְּשַׁעַה הַהִיא נֶחֱחַק נֶחֱשׁ עָלֵי צוּר.

וְכֵא רְאָה, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, רְצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא שְׁשֹׁמֹתוֹ שְׁהִיו חֲקוּקִים בְּמִטָּה יַעֲשׂוּ הָאוֹתוֹת, וְלִמְדוֹנוּ, שְׁנֵי אוֹתוֹת נַעֲשׂוּ בָיָם. בְּצַד הַהוּא שְׁהִטָּה מִשָּׁה בְּרַחֲמִים וְדִין קָרַע הַיָּם לְיִשְׂרָאֵל בְּשָׁנִים עֶשֶׂר שְׁבִילִים, וְהִשִּׁיב בְּדִין עַל הַמְצָרִים וְהַטְּבִיעַ אוֹתָם בְּתַהוֹם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (שם יד) וַיִּשֶׁב ה' עֲלֵיהֶם אֶת מִי הַיָּם. מֵאוֹתָה שַׁעַה רְצָה לְהוֹצִיא מִיָּם. אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא: הִטָּה

מִנִּיה, עַד דְּסָרִיב בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, דְּכָתִיב, (שְׁמוֹת ט) עוֹדֵף מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי. (שְׁמוֹת ט) הִנֵּה יָד יְיָ הוֹיָה בְּמִקְנֵף וְגו', וְכֵן בְּכָל אֶתֶר, קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא תַבֵּעַ עֲלֻבוֹנָא דְצְדִיקָיָא יִתִּיר עַל דִּילֵיהּ.

הָבֵא מִשָּׁה, אָמַר עוֹד מְעַט וְסִקְלוֹנִי, אָמַר לֵיהּ קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא, מִשָּׁה לֹא עֵידֵן הוּא לְמַתְבַּע עֲלֻבוֹנֵךְ, אֲלֵא עֵבֵר לִפְנֵי הָעַם, וְאַחֲמִי מֵאֵן יוֹשִׁיט יָדוֹ לְקַבְּלָךְ, וְכִי בְּרִשׁוֹתֵיהוּ אֶתְּ קָאִים, אוֹ בְּרִשׁוֹתַי.

וּמִטְּךָ אֲשֶׁר הִפִּיתָ בּוֹ אֶת הַיָּאֵר קַח בְּיָדְךָ וְהִלְכָתָּ.

הַשְׁלֵמָה מֵהַשְּׁמֹטוֹת (סימן ו)

תִּנְיָא אָמַר רַבִּי יוֹסִי גְּלִיף הָהּ חוּטְרָא מִתְרִין סְטְרִין מִשְׁמָא קִדְשָׁא, חַד סְטְרָא דְרַחֲמֵי וְדִינָא בְּאַתְנוּן גְּלִיפֵן, וְחַד סְטְרָא דִינָא בְּדִינָא נֶחֱשׁ עָלֵי צוּר. תָּא חֲזִי כְּתִיב (שְׁמוֹת י"ד) וְאַתָּה הָרַם אֶת מִטְּךָ וְנִטָּה אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם. מֵאִי וְנִטָּה, כְּלוֹמֵר נִטָּה בְּחַד גִּיסָא דְגְּלִיפָא בְּרַחֲמֵי וְדִינָא, וְכָתִיב וַיִּט מִשָּׁה אֶת יָדוֹ וְלֹא כְּתִיב וַיִּשְׁלַח מִשָּׁה אֶת יָדוֹ. כְּלוֹמֵר, אֲסֻטִּי מִחַד גִּיסָא. וְאִי תִימָא דְגְּלִיף הָהּ מִקְדָּמַת דִּינָא נֶחֱשׁ עָלֵי צוּר, אֲלֵא בְּאַסְנָא אֲתַגְּלִיף דְּכָתִיב (שְׁמוֹת ד) וַיִּשְׁלַכְהוּ אֲרָצָה וַיְהִי לְנַחֲשׁ, בְּהִיָּא שַׁעַתֵּי אֲתַגְּלִיף נֶחֱשׁ עָלֵי צוּר.

וְתָא חֲזִי אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּעָא קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא דְשְׁמוֹי הוּוּ גְּלִיפֵן בְּחוּטְרָא יַעֲבִידוּ אֶתְאֵן, וְתִנְיָא תְרִין אֶתִין אֲתַעֲבִידוּ בְּיָמָא בְּהִיָּא סְטְרָא דְסְטָא מִשָּׁה בְּרַחֲמֵי וְדִינָא, בְּזַע יָמָא לְיִשְׂרָאֵל בְּתַרִּיסָר שְׁבִילִין וְאַתִּיב בְּדִינָא עַל מְצָרָאֵי וְאַטְבַּע לְהוֹן בְּתַהוֹמָא. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (שְׁמוֹת י"ד) וַיִּשֶׁב ה' עֲלֵיהֶם אֶת מִי הַיָּם מֵהִיָּא שַׁעַתָּא בְּעָא לְאַפְקָא מֵיָא. אָמַר לֵיהּ קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא אֲסֻטִּי חוּטְרָא מְגִיסָא אוֹחְרָא

המטה מצד אחר ושני אותות
תעשה בו, כמו שנעשה מהצד
האחר, אות אחד כאן ואות
אחד במריבה. אבל עתה - (שמות
יז) והפית בצור. באיזה צור?
בזה הצור, ויעלה נחש של זמן
אחר. אמר רבי אלעזר, מהו
שפתוב (במדבר כ) קח את המטה
והקהל את העדה אתה ואהרן
אחיך ודברתם? מהו ודברתם?
אמר רבי אלעזר, צנה אותו על
הנחש, שהרי נעשה בצור. עתה
צריך שיעשה בנחש להשלים
שמו של הקדוש ברוך הוא
באלו האותות, משמע שפתוב
ודברתם, וכתוב (שם כא) וידבר
העם באלהים ובמשה. מה
כתוב אחרי? וישלח ה' בעם
את הנחשים השרפים וגו'. מה
נחש כחו בפיו, אף כאן בפיו.
ומשה לא עשה כן, אלא הנה,
הנה ולא השלים השם, אלא
חזר כקראשונה בשם של צור
ועזב שם של נחש. זהו שפתוב
ויך, ולא כתוב וידבר, כמו
שנצטוה - ודברתם. ששנינו,
צור לעשות, ונחש לדבר. (שם כ)
ויך את הסלע במטהו פעמים.

אחד שעבר ואחד עתה.
שנינו, אמר רבי אלעזר, באותה
שעה נשאר השם, כלומר שלא
נשלם באות ההוא, שעזב משה
הנחש ולא נשלם כל השם,
שהרי בצד אחד נשלם. פים
מצד אחר. התחיל בצור ולא
נשלם בנחש. אמר לו הקדוש
ברוך הוא: עשית שהתחיל
שמי ולא נשלם לעשות אותות,
אף אתה תתחיל ולא תשלים.
(במדבר כ) לכן לא תביאו, התחלת
להוציא אותם - ולא תשלים
להכניס אותם לארץ. לכן לא

תביאו. אמר רבי אלעזר, ידע לב של משה בראשונה, שהתירא כאשר ראה הנחש, שפתוב (שמות
ד) וינס משה מפניו. הלב ראה ולא ידע.

ותרין אתאן אתעביד ביה, פמה דאתעביד מסטרא
אחרא, חד את הקא וחד את במריבה. אבל
השתא, (שמות יז) והפית בצור, באן צור, בהאי צור,
וסליק נחש דלזמנא אחרא. אמר רבי אלעזר מאי
דכתיב (במדבר כ) קח את המטה והקהל את העדה
אתה ואהרן אחיך ודברתם. מהו ודברתם.

אמר רבי אלעזר מני ליה על נחש דהא אתעביד
בצור. השתא בעי דאתעביד בנחש
לאשקמא שמוי דקודשא בריך הוא באלין אתין,
משמע דכתיב ודברתם וכתיב (במדבר כ"א) וידבר
העם באלהים ובמשה. מה כתיב בתריה, וישלח
ה' בעם את הנחשים השרפים וגו'. מה נחש
חיליה בפומיה, אוף הקא כפומא ומשה לא עבד
הכי, אלא הנה, מחא ולא אשלים שמא, אלא
חזר בקדמיתא בשמא דצור ושבק שמא דנחש.
הדא הוא דכתיב ויך, ולא כתיב וידבר, פמה
דאתפקד, ודברתם. דתגינן צור למעבד, ונחש
למללא. (במדבר כ) ויך את הסלע במטהו פעמים,
חד דעבר וחד השתא.

תנא אמר רבי אלעזר ביה שענתא אשתאר
שמא, כלומר דלא אשתלים בההוא אות
דשביק משה נחש ולא אשתלים כל שמא, דהא
בחד גיסא אשתלים. בימא מגיסא אחרא, שרי
בצור ולא אשתלים בנחש. אמר ליה קדשא בריך
הוא, עבדת דשרי שמי ולא אשתלים למעבד
אתון, אוף את שרית, ולא תשתלים. (במדבר כ) לכן
לא תביאו, שרית לאפקא לון, ולא תשתלים
לאעלא לון לארעא. לכן לא תביאו, אמר רבי
אלעזר ידע לבא דמשה בקדמיתא, דדחיל כד
קמא נחש. דכתיב (שמות ד) וינס משה מפניו, לבא
קמא ולא ידע.

תביאו. אמר רבי אלעזר, ידע לב של משה בראשונה, שהתירא כאשר ראה הנחש, שפתוב (שמות
ד) וינס משה מפניו. הלב ראה ולא ידע.

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזֶר, כְּתוּב (במדבר כא)
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נַחֲשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּשְׁמְהוּ
עַל הַנָּס. עַל גַּם לֹא כְּתוּב, אֲלֹא
עַל הַנָּס. רְצָה לְתַקֵּן מַה שְּׁחָסַר.
אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּתוּב
(במדבר כז) לְהַקְדִּישְׁנִי בְּמִים, בְּמִים
וְלֹא בְּדָבָר אַחֵר. כְּשֵׁם שֶׁהִתְחַלַּת
בְּמִים, רְצוֹנִי שִׁישְׁתַּלֵּם בְּשְׂמֵי הַנָּס
בְּמִים. אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזֶר, מְקוּם
שְׁחָסַר לֹא שָׁלַם, אֲבָל אֶתָּה
תִּמְשִׁיף גַּם אֶחָד (באן).

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, כְּתוּב (במדבר כא)
עֲשֵׂה לָךְ שִׁרְף. עֲשֵׂה לָךְ -
לְתוֹעֲלֹתָיִךְ. עֲשֵׂה לָךְ - תִּקֵּן מַה
שְּׁחָסַרְתָּ. וְעַם כָּל זֶה לֹא תִקֵּן אֲלֹא
הַרְאִיָּה, שֶׁהֵיוּ רוֹאִים בְּנִחְשׁ
וְחַיִּים. אֲבָל לֹא נִקְדַּשׁ הַשֵּׁם
בְּמִים, וְנִשְׁאַר חֹסֶר מִהַשְׁאָר.
וְתִקְנַת בְּרָאִיָּה - (דברים לב) עֲלֵה אֶל
הַר הָעֵבְרִים, וּרְאֵה, הַנֶּחָד רוֹאֵה
בְּעֵינָיִךְ, (שם לא) וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר,
(במדבר כז) וְרֵאִיתָ אֶתָּה וְנִאֲסַפְתָּ אֶל
עַמִּיךָ. בֹּא וּרְאֵה שְׂאֵפְלוֹ רֵאִיָּה,
כִּינּוֹן שְׁעֵשֶׂה רֵאִיָּה, בְּזֶה הַשְּׁלִים
לְעַצְמוֹ הַרְאִיָּה, אֲבָל לֹא הַשְּׁלִים
אֶת הַשֵּׁם בְּמִים כְּמוֹ שְׂאָר כָּל
הַשְּׂמוֹת.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּשַׁעַה שְׂאָמַר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (במדבר ט) לִכְן לֹא
תִבְיֹאוּ, אָמַר מֹשֶׁה, הַנִּחְשׁ הַזֶּה
הוּא לְתַקְלָה בְּעוֹלָם הָיָה. אָמַר לוֹ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא כֶּף - דִּין
לְחַיִּים, וְחַיִּים לְבַעֲלֵי הָאֱמֶת.
בְּאוֹתָהּ שַׁעַה שְׁכַתוּב (במדבר ט)
וּרְאֵה אֶתֹּךְ וְחֵי, יָדַע מֹשֶׁה דְּרָכָיו
וְהִצְדִּיק עָלָיו אֶת הַדִּין. פֶּתַח
וְאָמַר, (דברים לב) הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ.
זֶהוּ הַצּוֹר שְׂאֵנְחָנוּ אוֹמְרִים (שם)
אֶל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל, שְׁכַתוּב
וּרְאֵה אֶתֹּךְ וְחֵי, וְכַתוּב (שמואל ב' כב)
הָאֵל תָּמִים דְּרָכָו.

אָמַר רַבִּי חִיָּיא, וְהָרִי שְׂנִינּוּ, אֵל
- גְּזַרְתָּ רַחֲמִים הֵיא, כְּמוֹ שְׂנִיאָמַר
(במדבר כג) אֵל מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם, (שמות לד) אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אָמַר לוֹ, לֹא כֶּף, שְׁלֵמְדָנוּ, שׁוֹלֵט רַחֲמִים

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזֶר כְּתוּב (במדבר כ"א) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
נַחֲשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּשְׁמְהוּ עַל הַנָּס, עַל גַּם לֹא
כְּתוּב אֲלֹא עַל הַנָּס. בְּעַד לְאִתְקַנָּא מַה דְּחָסַר.
אָמַר לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּתוּב (במדבר כ"ז)
לְהַקְדִּישְׁנִי בְּמִים, בְּמִים וְלֹא בְּדָבָר אַחֵר. כְּשֵׁם
שֶׁהִתְחַלַּת בְּמִים, בְּעֵינָא דִּישְׁתַּלֵּם בְּשְׂמֵי הַנָּס
בְּמִים. אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזֶר אֶתְרָא דְּחָסַר לֹא שְׁלִים
אֲבָל אֶת מַגִּיד נְסָא חָדָא (ג"א חכ"א).

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ כְּתוּב (במדבר כ"א) עֲשֵׂה לָךְ
שִׁרְף, עֲשֵׂה לָךְ, לְתוֹעֲלֹתָיִךְ. עֲשֵׂה לָךְ,
תִּקֵּן מַה דְּחָסַרְתָּ וְעַם כָּל זֶה, לֹא תִקֵּן אֲלֹא
רְאִיָּה, שֶׁהֵיוּ רוֹאִים בְּנִחְשׁ וְחַיִּין, אֲבָל לֹא
נִקְדַּשׁ שְׂמָא בְּמִים וְאֶשְׁתָּאָר חֹסֶר מִהַשְׁאָר.
וְתִקְנַת בְּרָאִיָּה, (דברים ל"ב) עֲלֵה אֶל הַר הָעֵבְרִים
וּרְאֵה, הַנֶּחָד רוֹאֵה בְּעֵינָיִךְ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר
(במדבר כ"ז) וְרֵאִיתָ אוֹתָהּ וְנִאֲסַפְתָּ אֶל עַמִּיךָ. תָּא
חֲזִי דְאֶפְּלוֹ רֵאִיָּה כִּינּוֹן דְּעֵבֵד רֵאִיָּה, בְּהֵאִי
אֶשְׁלִים לִיָּה רֵאִיָּה, אֲבָל לֹא אֶשְׁלִים שְׂמָא
בְּמִיָּא כְּמוֹ שְׂאָר כָּל שְׂמָא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק בְּשַׁעַה דְּאָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, (במדבר ט) לִכְן לֹא תִבְיֹאוּ. אָמַר מֹשֶׁה,
הֵאִי חֲוִיָּא לְתַקְלָא עֲלֵמָא הוּא. אָמַר לִיָּה
מֹשֶׁה, לָאוּ הָכִי, דִּינָא לְחַיִּיבִיָּא וְחַיִּין לְמֵאֲרִי
קְשׁוּט, בְּאוֹתָהּ שַׁעַה דְּכַתִּיב (במדבר ט) וּרְאֵה אוֹתוֹ
וְחֵי יָדַע מֹשֶׁה דְּרָכָיו וְהִצְדִּיק עָלָיו אֶת הַדִּין.
פֶּתַח וְאָמַר, (דברים ל"ב) הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ, דָּא
הוּא צוֹר דְּקָאמְרִינָן (דברים ל"ב) אֵל אֱמוּנָה וְאֵין
עוֹל דְּכַתִּיב, וּרְאֵה אוֹתוֹ וְחֵי. וְכַתִּיב (שמואל ב' כ"ב)
הָאֵל תָּמִים דְּרָכָו.

אָמַר ר' חִיָּיא וְהֵא תְנִינָן, אֵל, גְּזַרְתָּ רַחֲמִי
הוּא כְּמָה דְאֶתְ אָמַר (במדבר כ"ג) אֵל

אֵל מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם, (שמות לד) אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אָמַר לוֹ, לֹא כֶּף, שְׁלֵמְדָנוּ, שׁוֹלֵט רַחֲמִים